

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 Mars 1871, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen om antagande af en författning angående förändrad lydelse af 10 Kap. 1 § Rättegångsbalken.

Denna Kongl. Proposition, som af båda Kamrarne blifvit remitterad till Lag-Utskottet, är af följande innehåll:

»Då i sammanhang med de i 10 Kap. 1 § Rättegångsbalken intagna bestämmelser om laga domstol i rättegång mot Svensk man, som ingenstädes stadigt hemvist eger, och mot utländning, som sig i riket uppehåller, icke finnes i nämnda hänseende meddeladt något stadgande för det fall, att Svensk man, som i riket saknar stadigt hemvist, begifvit sig till utrikes ort, har Kongl. Maj:t ansett denna brist böra medelst intagande i berörda lagrum af en föreskrift i ämnet afhjelpas, och vill alltså, med öfverlemnande af de i Högsta Domstolen och Statsrådet angående denna fråga hållna protokoll, enligt 87 § Regeringsformen, föreslå Riksdagen antagande af följande:

Förordning angående förändrad lydelse af 10 Kap. 1 § Rättegångsbalken:

Härigenom förordnas, att 10 Kap. 1 § Rättegångsbalken skall erhålla följande förändrade lydelse:

Vill man till annan kära, ehvad det är för gäld, eller i annat tvistemål, som dess person rör; låte då stämman honom till den Rätt, derunder han sitt bo och hemvist hafver. Hustru och barn, medan de hemma när föräldrar äro, lyda under den Rätt, som man och fader; och tjenstehjon, der de sin tjenst hafva. Den ingenstädes stadigt hemvist eger, sökes der han finnes, eller, om han utrikes är, der han sednast inom riket var boende. Utländsk man må sökas å ort inom riket, der han anträffas. Nu vill den stämde kära till honom igen, som stämman låtit; vare han ock skyldig vid samma Rätt svara, der målen med hvarandra gemenskap hafva.»

10 Kap. 1 § Rättegångs-balken stadgar för närvarande om forum i tvistemål, som röra person, att stämning skall ske till den Rätt, hvarunder svaranden har sitt bo och hemvist, men att den, som ingenstädes har stadigt hemvist, eller är främmande, sökes der han finnes.

Af hvad sålunda är bestämdt om forum för den, som är främmande, måste slutas, att hvad i motsats härtill stadgas om forum för den, som har bo och hemvist, eller för den, som ingenstädes har stadigt hemvist, gäller Svensk undersåte; men då lagen dervid, i fråga om domstol för käromål emot den, som icke har stadigt hemvist i riket, stadgar allenast, att han skall stämmas till den svenska domstol, inom hvars domvärjo han anträffas, saknas således för närvarande bestämmelse om forum för den *svenska undersåte, som icke eger stadigt hemvist i riket och begifvit sig till utrikes ort*, och denna brist framträder, då, såsom vid innevarande riksdag är af Kongl. Majt ifrågasatt, man vill för vissa af de fall, då den, som skall stämmas, begifvit sig ur riket, medgifva stämningens delgifvande genom kungörelse i tidningarne.

Kongl. Majts nu ifrågavarande förslag afser att meddela bestämmelse om forum för alla de fall, då svaranden icke eger stadigt hemvist i riket och begifvit sig till utrikes ort, undantagande det säkerligen ytterst sällan förekommande, att svaranden icke någonsin haft stadigt hemvist i riket; Och då Utskottet icke haft något att erinra mot detta förslag, hemställes värdsamt,

att Kongl. Majts Proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 Februari 1871.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Rättelse

i

Lag-Utskottets Utlåtande N:o 9.

Sid. 6 rad. 10 uppfir. Den af Herr *Carlén* föreslagna lagparagraf, motsvarande § 1 i Kongl. Maj:ts förslag, och hvilken har följande lydelse: Håller någon sig undan, så att han förty ej kan i sitt hemvist med stämning träffas, och kan ej heller, vid efterfrågan hos hans husfolk eller grannar eller der han tjenst eller näring har, säker anvisning vinnas, hvarest han eller ombud för honom sig uppehåller; varde då stämning fästad å hans husdörr, så ock delgifven hans husfolk, om sådant finnes.

bör förändras, så att den skulle komma att lyda sålunda:

»Håller någon sig undan, så att han förty ej kan i sitt hemvist med stämning träffas, och kan ej heller, vid efterfrågan hos hans husfolk eller grannar eller der han tjenst eller näring har, säker anvisning vinnas, hvarest han eller ombud för honom sig uppehåller, och är det ej veterligt att han utom riket vistas; varde då stämningen fästad å hans husdörr, så ock delgifven hans husfolk, om sådant finnes.»

Rättelse

i

Lag-Utskottets Utlåtande, N:o 8.

Sid. 6. Den af Lag-Utskottet föreslagna lydelse af 2 Kap. 10 § Strafflagen: »Saknas hos den, som blifvit till böter fälld, tillgång till deras fulla gäldande, då skall han i stället undergå fängelse, eller, der böterna öfverstiga femton Riksdaler och den bötfälde det heldre vill samt fall ej inträffar, som i 11 § detta Kap. eller 7 § 4 Kap. nämnes, fängelse vid vatten och bröd; och svara vid sådan förvandling,» etc.

bör förändras så, att paragrafen i dess helhet kommer att lyda sålunda:
2 Kap. 10 §.

Saknas hos den, som blifvit till böter fälld, tillgång till deras fulla gäldande, då skall han i stället undergå fängelse, eller, der böterna öfverstiga tio Riksdaler och den bötfälde det heldre vill samt fall ej inträffar, som i 11 § detta Kap. eller 7 § 4 Kap. nämnes, fängelse vid vatten och bröd; och svara vid sådan förvandling:

				Dagar i fängelse.		Dagar i fängelse vid vatten och bröd.
böter till och med	10	Riksdaler mot		3		—
deröfver	15	»	»	6	eller	3
»	20	»	»	9	»	4
»	25	»	»	12	»	5
»	30	»	»	15	»	6
»	35	»	»	18	»	6
»	45	»	»	21	»	7
»	55	»	»	24	»	8
»	65	»	»	27	»	9
»	75	»	»	30	»	10
»	100	»	»	33	»	11
»	125	»	»	36	»	12
»	150	»	»	39	»	13
»	175	»	»	42	»	14
»	200	»	»	45	»	15
»	250	»	»	48	»	16
»	300	»	»	51	»	17
»	350	»	»	54	»	18
»	400	»	»	57	»	19
deröfver				60	»	20